

Bl. Jordán z Rádu kazateľov

12. februára 2023 ✝ Svätec týždňa

Pred takmer sedemsto (založenie rádu bolo potvrdené pápežom Honoriom III. 22. decembra roku Pána 1216, teda už pred vyše osemsto rokmi, pôvodný text pre článok bol napísaný v roku 1907, pozn. red.) rokmi založil sv. Dominik Rád

kazateľov (dominikánov), ktorého hlavným účelom, ako už sám názov napovedá, bolo zvestovať slovo Božie. Po smrti sv. Dominika stal sa predstaveným tohto rádu Nemec z Burgbergu vo Vestfálsku, zvaný Jordán.

Pretože viedol svätý život, bol pre vedenie tohto úradu spomedzi mnohých ten najhodnejší – na jeho modlitbu stali sa mnohé divy, okrem svätosti života bol nadaný ešte aj tým neobyčajným darom, že pred zhromaždeniami, ako aj s jednotlivcami hovoril veľmi dôrazne a s vtipom. Z týchto jeho vtipných odpovedí by sme na tomto mieste radi uviedli aspoň niektoré, a to na dôkaz toho, že kresťan má vždy nielen horliť za svoju vieru svoju, lež pritom má pôsobiť aj duchom a rozumom, aby v danom okamihu dokázal trefnou odpoveďou získať druhého pre kresťanstvo.

Istý dominikán bol raz vyslaný do Bononie (severotal. Bologna), aby tam ohlasoval slovo Božie, a jeho kázne tam natoľko účinkovali na ľud, že miestni predstavitelia vyslali poslov k Jordánovi, aby tohto výborného kazateľa ponechal u nich už „navždy“. Medzi inými dôvodmi uviedli aj ten, že on u nich slovo Božie síce rozšial, ovocie však, ktoré z toho očakávajú, mohlo by celkom zhynúť, ak by odišiel preč.

Zdroj: flickr.com

Jordán ich pochválil za dobré zmýšľanie, považoval však za užitočné tak výborného kazateľa poslať aj do iných miest, a preto im poslal takúto odpoveď: *«Nie je zvykom, aby ten, čo polia osieva, doniesol si naň svoju posteľ, uložil sa do nej a čakal, kým semeno vzíde a donesie úžitok. Radšej odporúča pole aj semeno Bohu a ide siať na druhé pole. Aj Spasiteľ riekol: «Musím aj iným mestám hlásať kráľovstvo Božie.»*

Istý ľahkomyseľný človek prosil raz Jordána na ceste o almužnu, vydávajúc sa za chudobného a nemocného. Jordán nemal pri sebe peňazí a daroval mu preto jedno zo svojich rúch. Tento ľahkomyseľný žobrák zanesol darované rúcho rovno do krčmy a tam ho prepil. Jeden z rehoľných bratov keď to uvidel, vytýkal svojmu predstavenému, ako zle vynaložil svoje dobrodenie na tohto človeka. Jordán mu však takto odpovedal: «*Dobrosrdečnosť nám káže, aby sme udelili almužnu človeku, ktorého považujeme za chudobného alebo nemocného. Ja miniem nadarmo ešte aj teraz radšej rúcho, než dobročinnosť.*»

V jednej kázni, ktorú držal Jordán o zotrúvaní v hriechu, povedal: «*Keby si videl mladého človeka sediť v bráne nejakého kláštora dnes, zajtra a tak po mnoho dní jeden za druhým, pomyslel by si bez pochyb: «Tento človek chce zaiste vstúpiť do tohto kláštora. A už v Písme svätom hriech nazýva sa bránou pekla. Kto teda celé dni a roky v hriechu zotrúva, ten sedí dni a roky v bráne pekla: kam sa teda napokon dostane?»*

Bližšie nám neznámy človek odpadol od viery, neskôr sa však opäť obrátil a aby Bohu v pravde a stále slúžiť mohol, chcel vstúpiť do rádu kazateľov. Blahoslavený Jordán bol náchylný prijať ho, ak s tým budú uzrovení aj ostatní mnísi. Všetci rehoľníci súhlasili so svojím predstaveným, len jeden jediný mu odporoval. Jordán mu povedal: «*Tento človek bol zlý, ak ho neprijmem, bude ešte horší.*» Mních mu na to odpovedal: «*Do toho ma nič.*» Na čo Jordán vyriekol tieto krásne slová: «*Zaiste brat, keby si bol len jednu kvapku svojej krvi za tohto hriešnika vycedil, ako Kristus všetku svoju krv za neho vylial, zaiste by si sa inak o neho staral.*» Touto odpoveďou bol mních natoľko dojatý a zahanbený, že sa vrhol na kolená a rád súhlasil so svojím predstaveným.

Bl. Jordán pred magistrátom mesta Bologna

zdroj: flickr.com

Jeden mních sa raz pýtal Jordána, čo by bolo lepšie, či sa modliť alebo sa učiť? A Jordán mu na to: «*Čo je lepšie, ješť alebo piť? Jedno musíme meniť s druhým.*»

Jordán ani v čase utrpenia a bolesti nestrácal vtip ducha. Stalo sa mu, že upadol do ťažkej choroby a oslepol pri tom na jedno oko. Vediac, aké je užitočné, lež súčasne aj nebezpečné je ľudské oko, zvolal svojich bratov a toto im povedal: «*Bratia, ďakujte so mnou Bohu, že som sa zbavil nepriateľa; proste však spolu so mnou Boha, aby mi to druhé oko, ak mu je to milé, a mne na úžitok, zachovať ráčil.*»

Svätému mužovi raz ktosi povedal: «*Ako je to, že sú dnes horšie časy od tých, čo váš rád povstal?*» Jordán mu na to odvetil: «*Keby tomu tak vskutku bolo, nestala by sa vám krivda; lebo odvtedy čo kážeme ľuďom, privádzame ich k poznaniu ich hriechov, ktoré predtým za hriechy ne*

považovali; ľudia však napriek tomu nie sú lepší. Písmo sväté však hovorí, že kto zná vôľu svojho Pána a nečiní ju, viac bude trestaný než ten, kto ju nepoznal a nekonal. Pretože teda nie ste lepší, hoci vám vôľu Pána oznamujeme, zasluhujete si horšie časy, než boli prv.»

Vo svojom láskyplnom duchu vedel, ako to, čo by bolo mohlo byť k pohoršeniu, obrátiť k poučeniu. Raz bol na ceste a získal pritom mnoho novicov, teda mladých ľudí, ktorí sa odhodlali vstúpiť do rádu. Keď potom kdesi na nocľahu konali spoločnú večernú modlitbu, dal sa jeden z týchto novicov do smiechu, načo sa všetci aj ostatní nahlas začali smiať. Jeden mních im kývol, aby sa prestali smiať a smiech bol naopak ešte väčší. Blahoslavený Jordán obrátil sa teda k mladíkom s týmito slovami: *«Najmilší moji, len sa vy dobre vysmejte, ja vám to dovoľujem, lebo máte všetko právo tešiť sa a smiať, že ste roztrhali zväzky hriechu a satana, ktoré vás po dlhé roky púťali, a získali ste slobodu bohabojného života. Preto sa len pokojne smejte!»* Týmito slovami boli mladíci poučení, potom ich však prešiel všetok smiech.

Jeden rehoľník, ktorý musel v kláštore obstarávať svetské záležitosti, prosil pre Boha blahoslaveného Jordána, aby ho tohto úradu zbavil. Jordán mu na jeho prosbu takto odpovedal: *«S takýmto úradom môžu byť spojené štyri veci: nedbalosť, netrpezlivosť, námaha a zásluha. Prvé dve konať nesmieš, avšak druhé dve ti ukladám za odpustenie hriechov.»*

Vo svojich kázňach zvykol opakovať napomínania a ponaučenia, ktoré na iných miestach a inokedy už bol predniesol. Keď mu to raz vytýkali, povedal: *«Keď dakto niekoľko bylín nájde a z nich si chutné jedlo pripraví – mal by ich hneď odhodiť a hľadať namiesto nich iné?»*

Blahoslavený Jordán zišiel z tohto sveta smrťou, ktorú by človek svetského zmýšľania považoval za veľké nešťastie, pre svätého však, ktorý sa po celý život pripravoval na smrť, bola iba prechodom do večnosti. Jordán putoval totiž do Svätej zeme, pretože zamýšľal navštíviť miesta, na ktorých žil a trpel náš Spasiteľ. Počas plavby cez more sa zdvihla veľká búrka, loď sa stroskotala, a Jordán aj spolu s 29 druhmi zahynul v rozbúrených vlnách mora.

Bl. Jordán

zdroj: flickr.com

Poučenie

Z príkladu blahoslaveného Jordána vidíme, že skutočne nábožní ľudia sú aj naozaj osvietení. Dary Ducha Svätého sú u každého rozličné. Jeden má viac, druhý menej rozumu; jeden má viac obrazotvornosti, druhý má zas dobré srdce a tretí má chladnú rozvahu. Veľa tiež závisí od toho, či človek mnoho čítal a učil sa; avšak aby niekto dokázal trefne a vtipne hneď v prvom okamihu odpovedať, to sa nedá len tak naučiť.

Len jeden prostriedok je, pomocou ktorého môžeme nadobudnúť pravú múdrosť a kto vládne týmto prostriedkom, vie niekedy dať lepšiu a dôkladnejšiu odpoveď, než muži zbehlí vo svete a v knihách. Týmto prostriedkom je pravá, nehraná pobožnosť. Táto dáva často hlúpym ľuďom rozum a zlato večnej múdrosti, ako ju mnohokrát všetkou ľudskou vedou nadobudnúť nemôžeme. *«Pobožnosť je»*, ako hovorí apoštol sv. Pavol, *«na všetko osožná»*.

Modlitba

Pane Ježišu Kriste, ktorý si skrze Svojho apoštola riekol: *«Reč vaša buď vždy soľou príjemne okorenená, aby ste poznali, čo komu odpovedať máte»*; daj mi dar pravej pobožnosti, lež aj toľko vtipu a ducha, aby som vždy vhodným slovom mnoho Tebe a nebesiam získať mohol. Amen

Titulný obrázok, zdroj – flickr.com

-mip-

URL adresa článku: <http://christianitas.sk/bl-jordan-z-radu-kazatelov/>